

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی دو اصطلاح «مقارب الحدیث» و «مقارب الحدیث» در دانش جرح و تعدیل

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهدی جلالی - دانشگاه فردوسی مشهد

فاطمه حاجی اکبری - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

حدیث به طورمتعارف، دربردارنده دو عنصر اساسی متن و سند است. برای بررسی و نقد حدیث، دو راه پیش پای محققان و ناقدان وجود دارد. راه نخست، بررسی متن حدیث است که پژوهش و نقدی درونی و راه دوم، بررسی سند حدیث است که مطالعه و نقدی بیرونی به حساب می آید. نقد سندی یا خارجی حدیث بر عهده دو دانش رجال و درایه است. در درایه به احوال سند از نظر اتصال، انقطاع، ارسال و ... پرداخته می شود و در دانش رجال، مطالعه و ژرف نگری در احوال راویان موجود در سند حدیث صورت می گیرد تا درجه وثاقت و ضعف راوی حدیث، معلوم و از این طریق میزان اعتبار نقل او معین گردد. این فرآیند تابع اصول و ضوابطی است که در دانش جرح و تعدیل، که شاخه ای از دانش رجال حدیث است، به صورت الفاظ و اصطلاحات ویژه ای به دقت سازمان دهی و تقریر شده است. یکی از اصطلاحات جرح و تعدیل، اصطلاح «مقارب الحدیث» است که درباره معنا و دلالت آن بر جرح یا تعدیل بررسی نموده و کوشیده ایم حدود دلالت و وزن رجالی آن را ترسیم نماییم.

کلمات کلیدی:

حدیث، سند، نقد خارجی، علم رجال، جرح و تعدیل، مقارب الحدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1359496>

